

Balázs Attila
Tücsökzene Numero 4132
(scherzo)

– Tücsök úr? – Parancsára, Szabó úr. – Akcióra készen? – Minden időben. – Kiváló. – Külön kívánsága? – Hogy fülbemászó legyen, ám sajátos módon. – Csakis, de hogy hangozzék mégis? – Ü-vel, i-vel kezdődjön. – Meglesz. – Aztán ü zeng, i cirpen. – Meglesz. – Síppal, hegedűvel? – Síppal, hegedűvel. – Tehát ü zeng, i cirpen. – Mélyen, magasan, síppal, hegedűvel ü zeng, i cirpen. – Válasz villan rá, ám máris vége van. – Válasz villan rá, máris vége, ám nem egészen. – Úú-rú-krú, kri-kri, minthogyha a fű ...

ezer hang együtt mindjárt gyönyörű,
s mind sűrűbben zeng, és gyűrűzve, **mint...**

-- Meglesz, Szabó úr. -- **S** ütve-penditvekeresztül-kasúl
a felszikrázó ü-ket és kri-ket
s hang-nyilaikat, fény-gyűrűiket

-- Meglesz, Szabó úr!

...úgy csapja éjig e tündércsatát és

-- Mondja, Szabó úr, gyorsabban, mert mire befejezi, tél lesz.

-- TÜCS, TÜCS, TÜCS. Béla, hallasz *minket?*

(...)

~~-- Szabó úr, a múltkor is mindnyájunknak megmeredt a nyaka megmeredt
amíg húztuk a megmeredt a húzd rá megmeredt mire lyukat bazsaveltunk a~~

(SZÖVEG: Szabó Lőrinc a kozmosz rejtélyein mereng)